

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

25 päivänä helmikuuta 2021 *

Muutoksenhaku – Asetus (EY) N:o 1907/2006 – Kemikaalien rekisteröinti, arviointi ja lupamenettelyt ja rajoitukset – Luvan antamisesta lyijysulfokromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen, jotka ovat mainitun asetuksen liitteeseen XIV sisältyviä aineita, tietyille käytöille annettu Euroopan komission päätös – Erityistä huolta aiheuttavat aineet – Luvan edellytykset – Vaihtoehtojen puuttumisen arviointi

Asiassa C-389/19 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 20.5.2019,

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici ja G. Tolstoy, sittemmin R. Lindenthal ja K. Mifsud-Bonnici, avustajanaan K. Nordlander, advokat,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehinään aluksi C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder ja A. Falk, sittemmin O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ja H. Eklinder,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Tanskan kuningaskunta, asiamiehinään aluksi J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff ja P. Z. L. Ngo, sittemmin J. Nymann-Lindegren ja M. S. Wolff,

Suomen tasavalta, asiamiehenään S. Hartikainen,

Euroopan parlamentti, asiamiehinään A. Neergaard, A. Tamás ja C. Biz, ja

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään aluksi M. Heikkilä, W. Broere ja C. Schultheiss, sittemmin M. Heikkilä, W. Broere ja J. Löfgren,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ja N. Jääskinen,

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

julkisasiamies: E. Tanchev,

kirjaaja: hallintovirkkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 7.7.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.10.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 7.3.2019 antaman tuomion Ruotsi v. komissio (T-837/16, EU:C:2019:144; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin kumosi luvan myöntämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla lyijysulfokromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen tietyille käytöille 7.9.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2016) 5644 final (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1 ja oikaisu EUVL 2007, L 136, s. 3; jäljempänä REACH-asetus) johdanto-osan 4, 12, 69, 70, 72 ja 73 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”4) Johannesburgissa pidetyssä kestävän kehityksen huippukokouksessa 4 päivänä syyskuuta 2002 hyväksytyn täytäntöönpanosuunnitelman mukaan Euroopan unioni pyrkii siihen, että vuoteen 2020 mennessä kemikaaleja tuotetaan ja käytetään tavoilla, joilla minimoidaan merkittävät haittavaikutukset ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

--

- 12) Tällä asetuksella perustettavan uuden järjestelmän yhtenä tärkeänä tavoitteena on kannustaa ja tietyissä tapauksissa varmistaa, että erityistä huolta aiheuttavat aineet korvataan lopulta vähemmän vaarallisilla aineilla tai tekniikoilla, jos taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia soveltuvia vaihtoehtoja on saatavilla. --

--

- 69) Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun riittävän korkean tason varmistamiseksi, ottaen huomioon relevantit väestöryhmät ja mahdollisesti tietyt haavoittuvat alaryhmät, olisi erittäin suurta huolta aiheuttaviin aineisiin kiinnitettävä ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti erityistä huomiota. Lupa olisi myönnettävä, jos lupaa hakevat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt osoittavat lupaviranomaiselle, että aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvat riskit ovat riittävän hyvin hallinnassa. Muulloin käyttö voidaan silti sallia, jos voidaan osoittaa, että aineen käytöstä aiheutuvat sosioekonomiset hyödyt ylittävät sen

käyttöön liittyvät riskit ja että sellaisia soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita ei ole saatavilla, jotka olisivat taloudellisesti ja teknisesti toimivia. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta on aiheellista, että myöntävänä viranomaisena olisi komissio.

- 70) Erityistä huolta aiheuttavien aineiden haitalliset vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön olisi estettävä soveltamalla asianmukaisia riskinhallintatoimenpiteitä, jotta varmistetaan, että aineen käytöstä mahdollisesti aiheutuvat riskit ovat riittävän hyvin hallinnassa, ja jotta nämä aineet voidaan korvata asteittain soveliaalla turvallisemmalla aineella. Olisi sovellettava riskinhallintatoimenpiteitä, joilla varmistetaan, että aineita valmistettaessa, markkinoille saatettaessa ja käytettäessä altistuminen näille aineille, myös päästöille ja häviöille, on koko elinkaaren ajan alle kynnyksarvon, jonka ylityksessä voi esiintyä haitallisia vaikutuksia. Olisi aina toteutettava toimenpiteitä, joilla vähennetään altistuminen sellaisille aineille, joille on myönnetty lupa, ja muille aineille, joille ei ole mahdollista vahvistaa turvallista altistumistasoa, ja näiden aineiden päästöt niin alhaisiksi kuin se on teknisesti ja käytännössä mahdollista, jotta voidaan minimoida haittavaikutusten todennäköisyys. Kemikaaliturvallisuusraporteissa olisi yksilöitävä toimenpiteet, joilla varmistetaan riittävä hallinta. Näitä toimenpiteitä olisi sovellettava ja tarvittaessa suositeltava toimitusketjussa seuraaville toimijoille.

--

- 72) Jotta tuettaisiin tavoitetta eli erittäin suurta huolta aiheuttavien aineiden korvaamista lopullisesti soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, kaikkien luvanhakijoiden olisi toimitettava vaihtoehtoista analyysi, jossa tarkastellaan niiden riskejä ja korvaamisen teknistä ja taloudellista toteutettavuutta, myös tietoja tutkimuksista ja kehittämisestä, joita hakija suorittaa tai aikoo suorittaa. Lisäksi lupia olisi tarkasteltava uudelleen, tapauskohtaisesti määritettävien määrärajojen, ja niille olisi yleensä asetettava ehtoja, joihin kuuluu esimerkiksi seuranta.
- 73) Sellaisenaan tai valmisteissa tai esineissä esiintyvien aineiden korvaamista olisi edellytettävä, kun aineen valmistus, käyttö tai markkinoille saattaminen aiheuttaa ihmisten terveydelle tai ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä, ottaen huomioon soveltuvien turvallisempien vaihtoehtoisten aineiden ja tekniikoiden saatavuus sekä sosioekonomiset hyödyt käytettäessä ainetta, jonka riskejä ei voida hyväksyä.”
- 3 REACH-asetuksen 55 artiklassa, jonka otsikko on ”Lupamenettelyn tavoite ja korvaamiseen liittyvät näkökohdat”, säädetään seuraavaa:

”Tämän osaston tavoitteena on taata sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistaen samalla, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa ja että kyseiset aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia. Tätä varten kaikkien lupia hakevien valmistajien, maahantuojien ja jatkokäyttäjien on analysoitava vaihtoehtojen saatavuutta ja tarkasteltava niiden riskejä sekä korvaamisen teknistä ja taloudellista toteutettavuutta.”

- 4 Kyseisen asetuksen, sellaisena kuin sitä sovelletaan riidan tosiseikkoihin, 56 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Valmistaja, maahantuoja tai jatkokäyttäjä ei saa saattaa markkinoille käyttöön eikä itse käyttää ainetta, joka sisältyy liitteeseen XIV, paitsi jos:

- a) kyseiselle käytölle, jonka (kyseisille käytöille, joiden) vuoksi aine on saatettu markkinoille sellaisenaan tai seoksessa tai sisällytettäväksi esineeseen tai johon (joihin) hän käyttää kyseistä ainetta itse, on myönnetty 60–64 artiklan mukainen lupa; tai

- b) kyseinen käyttö, jonka (kyseiset käytöt, joiden) vuoksi aine on saatettu markkinoille sellaisenaan tai seoksessa tai sisällytettäväksi esineeseen tai johon (joihin) hän käyttää kyseistä ainetta itse, on vapautettu liitteen XIV lupavaatimuksesta 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai
  - c) jäljempänä 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan mukaista päivämäärää ei ole saavutettu; tai
  - d) jäljempänä 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan mukainen päivämäärä on saavutettu ja hän on jättänyt hakemuksen 18 kuukautta ennen kyseistä päivämäärää, mutta lupahakemusta koskevaa päätöstä ei ole vielä tehty; tai
  - e) aine on saatettu markkinoille ja kyseistä käyttöä koskeva lupa on myönnetty toimitusketjussa välittömästi seuraavalle jatkokäyttäjälle.”
- 5 Mainitun asetuksen 58 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tehtäessä päätös 57 artiklassa tarkoitettujen aineiden sisällyttämisestä liitteeseen XIV tällainen päätös on tehtävä 133 artiklan 4 [kohdassa] tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Päätöksessä on täsmennettävä kunkin aineen osalta:

--

- c) siirtymävaiheen järjestelyt:
  - i) päivämäärä(t), jo(i)sta lähtien kyseisen aineen markkinoille saattaminen ja käyttö on kielletty, ellei lupaa myönnetä (jäljempänä 'lopetuspäivä'), jossa olisi otettava tarvittaessa huomioon kyseisen käytön osalta täsmennetty tuotantocykli;
  - ii) päivämäärä tai päivämäärät, vähintään 18 kuukautta ennen lopetuspäivää (lopetuspäiviä), johon mennessä hakemukset on toimitettava niitä käyttöjä varten, joiden osalta hakija haluaa jatkaa aineen käyttöä tai sen markkinoille saattamista lopetuspäivän (lopetuspäivien) jälkeen; käytön jatkaminen on sallittua lopetuspäivän jälkeen siihen asti, kunnes lupahakemusta koskeva päätös tehdään;

--”

- 6 Saman asetuksen 60 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio tekee lupahakemuksia koskevat päätökset tämän osaston mukaisesti.

2. Lupa on myönnettävä, jos aineen käytöstä ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski, joka johtuu liitteessä XIV täsmennetyistä kyseisen aineen sisäisistä ominaisuuksista, on riittävän hyvin hallinnassa liitteessä I olevan 6 jakson 6.4 kohdan mukaisesti, kuten hakijan kemikaaliturvallisuusraportissa on osoitettu, 64 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu riskinarviointikomitean lausunto huomioon ottaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. Komissio ottaa lupaa myöntäessään ja siinä asetettujen ehtojen mukaisesti huomioon kaikki päätöksen tekoaikaan tiedossa olevat päästöt ja häviöt, käytön laveudesta tai moninaisuudesta aiheutuvat riskit mukaan lukien.

--

4. Jos lupaa ei voida myöntää 2 kohdan nojalla tai 3 kohdassa lueteltujen aineiden osalta, lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos sosioekonomisten hyötyjen osoitetaan ylittävän ihmisten terveydelle tai ympäristölle aineen käytöstä aiheutuvan riskin ja jos soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita ei

ole saatavilla. Ennen tämän päätöksen tekemistä on tarkasteltava kaikkia seuraavia seikkoja ja otettava huomioon 64 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskinarviointikomitean ja sosioekonomisesta analyysistä vastaavan komitean lausunnot:

- a) aineen käytöistä aiheutuva riski, ehdotettujen riskinhallintatoimenpiteiden asianmukaisuus ja tehokkuus mukaan lukien;
- b) aineen käytöstä aiheutuvat sosioekonomiset hyödyt ja luvan hylkäämisestä aiheutuvat sosioekonomiset vaikutukset, jotka hakija tai muut osapuolet osoittavat;
- c) hakijan 62 artiklan 4 kohdan e alakohdan mukaisesti toimittama vaihtoehtojen analyysi tai hakijan 62 artiklan 4 kohdan f alakohdan mukaisesti toimittama korvaussuunnitelma ja mahdolliset 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitetut kolmansien osapuolten huomiot;
- d) saatavilla olevat tiedot mahdollisten vaihtoehtoisten aineiden tai tekniikoiden riskeistä ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

5. Arvioidessaan, onko soveliaita vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita saatavilla, komissio ottaa huomioon kaikki asian kannalta merkittävät näkökohdat, mukaan lukien:

- a) sen, vähentäisikö siirtyminen vaihtoehtoihin ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvia kokonaisriskejä, riskinhallintatoimenpiteiden asianmukaisuus ja tehokkuus huomioon ottaen;
- b) vaihtoehtojen teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden hakijan kannalta.

– –”

- 7 REACH-asetuksen 64 artiklassa säädetään, että Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) kuulee yleisöä sekä kemikaaliviraston riskinarviointikomiteaa ja sosioekonomisesta analyysistä vastaavaa komiteaa.
- 8 Kyseisen asetuksen 133 artiklan nojalla komissiota avustaa komitea (jäljempänä REACH-komitea).

Asian tausta

- 9 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 1–30 kohdassa, ja se voidaan tiivistää tämän oikeudenkäynnin tarpeita varten seuraavasti.
- 10 Lyijysulfokromaattikeltainen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunainen ovat pigmenttejä, joita käytetään laajalti niiden kestävyuden, kirkkaan värin ja kiillon takia erityisesti silloille sekä rauta- ja teräsrakenteille tarkoitetuissa lakoissa ja maaleissa, kun maalin tarkoituksena on kiinnittää huomiota, ja myös keltaisissa tiemerkinnoissa.
- 11 Nämä pigmentit sisällytettiin asetuksen N:o 1907/2006 liitteen XIV muuttamisesta 14.2.2012 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 125/2012 (EUVL 2012, L 41, s. 1) kyseisessä liitteessä olevaan erityistä huolta aiheuttavien aineiden luetteloon, koska ne ovat syöpää aiheuttavia ja ihmisen lisääntymiselle vaarallisia aineita. Näin ollen niiden markkinoille saattaminen ja käyttö edellyttivät lupaa 21.5.2015 alkaen.
- 12 DCC Maastricht BV jätti 19.11.2013 lupahakemuksen kyseisten kahden pigmentin markkinoille saattamiseksi kuuteen käyttöön, jotka ovat molempien aineiden osalta samat. Tässä hakemuksessa on lueteltu – ei kuitenkaan tyhjentävästi – seuraavat esimerkit hakemuksessa mainittujen ja hakijan

mukaan pigmenttien tarjoamaa teknistä suoritusarvoa edellyttävien käyttöjen alaan kuuluvista tuotteista: auton takaosan suojalevyt, varoitusmerkit, lääkejäteastiat, petrokemian teollisuuden putket, nosturit, maatalouskoneet, tieliikenteessä käytettävät varusteet, terässillat, kassaholvit ja teräskontit.

- 13 ECHA on järjestänyt REACH-asetuksen 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkisen kuulemisen, jotta kolmansilla osapuolilla on mahdollisuus toimittaa tietoja vaihtoehtoisista aineista tai tekniikoista. Tämän kuulemisen yhteydessä unionin valmistajat, kyseessä olevien pigmenttien jatkokäyttäjät, toimialajärjestöt, jäsenvaltiot sekä jotkin kansalaisjärjestöt antoivat lausuntoja. Tämän jälkeen riskinarviointikomitea ja sosioekonomisesta analyysistä vastaava komitea antoivat lausuntoja kustakin kyseisestä käytöstä tämän asetuksen 64 artiklan 3 kohdan ja sitä seuraavien kohtien mukaisesti.
- 14 REACH-komitea tutki lupahakemuksen. Komiteassa käydyssä keskustelussa kaksi jäsenvaltiota ja Norjan kuningaskunta ilmoittivat, ettei niiden kansallisella alueella käytetä näitä lyijykromaatteja pigmentteinä tiemerkintöihin tarkoitettussa keltaisessa maalissa. Toisessa näistä jäsenvaltioista lyijykromaattien käyttö tiemerkinnöissä oli kielletty 20 vuotta sitten. REACH-komitean jäsenet äänestivät komission päätösluonnoksesta. Luonnoksen puolesta äänesti 23 jäsenvaltiota ja sitä vastaan kolme jäsenvaltiota, muun muassa Ruotsin kuningaskunta. Kaksi jäsenvaltiota pidättyi äänestämästä.
- 15 Komissio antoi 7.9.2016 riidanalaisen päätöksen.
- 16 Haettua lupaa ei myönnetty REACH-asetuksen 60 artiklan 2 kohdan perusteella, koska komissio katsoi, ettei riski ollut riittävän hyvin hallinnassa. Riidanalaisella päätöksellä komissio sen sijaan hyväksyi hakemuksessa mainitut käytöt tämän asetuksen 60 artiklan 4 kohdan perusteella ja liitti lupaan ehtoja ja rajoituksia.
- 17 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa komissio on sallinut kyseessä olevien lyijykromaattien käytöt sellaisina kuin ne mainitaan lupahakemuksessa sillä ehdolla, että kyseessä olevia aineita sisältävien esiseosten, maalien ja värien esisekoitteiden tai näitä aineita sisältävien valmiiden esineiden suoritusarvot ovat toimivuuden, värin voimakkuuden, läpikuultamattomuuden (peittokyky), dispergoituvuuden, sään- ja lämmönkestävyyden tai liukenemattomuuden taikka edellä mainittujen ominaisuuksien yhdistelmän kannalta teknisesti toteutettavissa vain käyttämällä kyseisiä aineita ja että nämä suoritusarvot ovat välttämättömiä aiottua käyttöä varten.
- 18 Tämän päätöksen 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa rajoitetaan määrä, jonka luvanhaltija voi saattaa markkinoille sallittuihin käyttöihin, lyijysulfokromaattikeltaisen osalta 2 100 tonniin vuodessa ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen osalta 900 tonniin vuodessa.
- 19 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaan ehtona luvan saamiselle kaikille käyttäjille on, että luvanhaltijan jatkokäyttäjät toimittavat ECHAlle 30.6.2017 mennessä tietoja vaihtoehtojen soveltuvuudesta ja saatavuudesta kyseisten käyttöjen kannalta ja perustelevat yksityiskohtaisesti kyseessä olevien aineiden käytön tarpeen.
- 20 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 3 kohdan e alakohdasta ilmenee lisäksi, että luvan saaminen edellyttää, että sen haltija esittää komissiolle 31.12.2017 mennessä raportin, joka sisältää kyseisen päätöksen 1 artiklan 3 kohdan d alakohdassa mainitut seikat. Luvanhaltija on velvollinen tarkentamaan raportissaan sallittujen käyttöjen kuvausta jatkokäyttäjiltä saatujen vaihtoehtoja koskevien tietojen perusteella.
- 21 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 4 kohdassa säädetään vielä tiemerkintöjä koskevien käyttöjen osalta lähinnä, että lupaa ei sovelleta niissä jäsenvaltioissa, joiden kansallisessa lainsäädännössä kielletään lyijykromaattien käyttö näissä merkinnöissä.

- 22 Lopuksi kyseisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan asetuksen N:o 1907/2006 60 artiklan 9 kohdan e alakohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelujakso päättyy 21.5.2019 kyseisten aineiden kahden käytön osalta, jotka ovat maalien ammattimainen käyttö metallipinnoilla ja pigmenttiä sisältävien kiinteiden tai nestemäisten esiseosten ja esisekoitteiden teollinen käyttö kuumasulatusmenetelmällä tehtävissä tiemerkinnoissa, ja 21.5.2022 mainitulla päätöksellä sallitun neljän muun käytön osalta.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 23 Ruotsin kuningaskunta nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.11.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.
- 24 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi valituksenalaisella tuomiolla tämän päätöksen sillä perusteella, että komissio oli tehnyt oikeudellisen virheen tarkastellessaan saatavilla olevien vaihtoehtoisten aineiden puuttumista.

Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

- 25 Komissio vaatii unionin tuomioistuinta ensisijaisesti kumoamaan valituksenalaisen tuomion ja palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja toissijaisesti määräämään kumotun päätöksen vaikutusten voimassa pitämisestä, jos valitus hylätään. ECHA tukee komission vaatimusta.
- 26 Ruotsin kuningaskunta vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen kokonaisuudessaan sekä vaatimuksen kumotun päätöksen vaikutusten voimassa pitämisestä. Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Euroopan parlamentti tukevat väliintulijoina Ruotsin kuningaskunnan vaatimuksia.

Valituksen tarkastelu

Valituksenalaisen tuomion kumoamiseksi ensisijaisesti esitetyt vaatimukset

- 27 Komissio esittää vaatimustensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

- 28 Vaikka komissio ei kiistä unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa omaksumaa kantaa, jonka mukaan hakijan on osoitettava, ettei hakemuksessa mainituille käytöille ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja, se kuitenkin arvostelee tämän tuomioistuimen edellyttämää näyttökynnystä. Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on asettanut näyttökynnyksen, jonka saavuttaminen on mahdotonta, kun tämä totesi valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa, että kun ”on edelleen jäljellä epävarmuustekijöitä, jotka liittyvät vaihtoehtojen puuttumista koskevaan edellytykseen, on todettava, ettei hakija ole täyttänyt todistustaakkaa”. Kaikki tekniset ja tieteelliset arvioinnit ovat nimittäin luonnostaan epävarmoja jo pelkästään sen vuoksi, että ne voidaan osoittaa virheellisiksi tiedoilla, jotka eivät olleet saatavilla niitä toteutettaessa. Sama oikeudellinen virhe toistettiin komission mukaan valituksenalaisen tuomion 81, 85, 86, 90 ja 101 kohdassa.

- 29 Komissio myöntää, että markkinoilla on olemassa vaihtoehtoja hakemuksessa mainituille käytöille, mutta toteaa, etteivät niiden suoritusarvot ole samat kuin kyseisellä aineella. Koska komissio sovelsi nollakynnystä vaihtoehtojen suoritusarvon menettämiseen ja koska harkitut vaihtoehdot eivät saavuta toivottua teknistä suorituskykyä, se katsoi todenneensa perustellusti, ettei ole olemassa teknisesti toteuttamiskelpoista vaihtoehtoa.
- 30 Ruotsin kuningaskunta ja Tanskan kuningaskunta sekä parlamentti vaativat, että tämä valitusperuste jätetään tutkimatta. Suomen tasavallan tavoin ne katsovat lisäksi, ettei se ole perusteltu.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 31 Komissio väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on vaatinut hakijalta näyttökynnystä, joka on mahdoton saavuttaa, kun se on pyytänyt tätä osoittamaan tavalla, joka ei jätä minkäänlaista epävarmuutta, ettei hakemuksessa mainittujen käyttöjen osalta ole teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja. Tällainen vaatimus, joka toistetaan valituksenalaisen tuomion 79, 81, 85, 86, 90 ja 101 kohdassa, on oikeudellisesti virheellinen.
- 32 Kun näitä valituksenalaisen tuomion kohtia tarkastellaan asiayhteydessään, niitä ei kuitenkaan voida tulkita siten, että niissä velvoitettaisiin luvan hakija tai komissio osoittamaan ehdottoman varmasti, ettei tietylle aineelle ole tietyn käytön osalta teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja.
- 33 On nimittäin todettava, että valituksenalaisen tuomion 79 kohta seuraa unionin yleisen tuomioistuimen kyseisen tuomion kahdessa edellisessä kohdassa tekemiä toteamuksia, joita ei ole kiistetty. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli kyseisen tuomion 77 kohdassa perustellusti REACH-asetuksen 60 artiklan 4 kohdan ja johdanto-osan 69 perustelukappaleen vertailun nojalla, että luvanhakijan tehtävä on osoittaa, ettei soveltuvia vaihtoehtoja ole. Mainitun tuomion seuraavassa kohdassa se totesi perustellusti, että REACH-asetuksen 60 artiklan 4 ja 5 kohdassa velvoitetaan komissio tarkistamaan, että 60 artiklan 4 kohdassa mainitut edellytykset todella täyttyvät. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa lähinnä kyseisen tuomion kahdesta edellisestä kohdasta, että jos komissio tutkintansa jälkeen ja kaikki hakijan ja muiden henkilöiden toimittamat tai sen itsensä keräämät tiedot huomioon ottaen katsoo, että hakija ei esitä todisteita, joista sillä on todistustaakka, tämän toimitelimen on evättävä haettu lupa. Toisin kuin valittaja väittää, mainitun tuomion 79 kohtaan ei näin ollen sisälly arviointia hakijalta edellytettävästä tai komission hyväksymästä ”näyttökynnyksestä”.
- 34 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 81 ja 85 kohdassa, joita on luettava yhdessä, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan komission lupapäätös ei saa perustua yksinomaan oletuksiin, joita sen käytettävissä olevat tiedot eivät vahvista tai osoita vääriksi (ks. analogisesti tuomio 17.9.2009, komissio v. MTU Friedrichshafen, C-520/07 P, EU:C:2009:557, 52 ja 53 kohta). Näitä valituksenalaisen tuomion kahta kohtaa ei siis voida ymmärtää niin, että niissä velvoitetaan komissio vaatimaan luvanhakijalta kohtuuttoman näyttökynnyksen täyttämistä.
- 35 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin myönsi valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa, että komissio voi myöntää pyydetyn luvan, jos tältä osin vielä jäljellä olevat epävarmuustekijät ovat merkityksettömiä, kunhan toimitelimen tekee ratkaisunsa suoritettuaan yksityiskohtaisen tutkimuksen ja tarkastettuaan riittävän määrän olennaisia ja luotettavia tietoja, mitä unionin yleinen tuomioistuin ei katsonut tapahtuneen käsiteltävässä asiassa. Se ei siis ole todennut, ettei komissio voisi sallia minkäänlaisten epävarmuustekijöiden olemassa oloa siltä osin, ettei vaihtoehtoja ole saatavilla.
- 36 Lopuksi on todettava, että valituksenalaisen tuomion 90 kohta, jossa mainitaan tiettyjä komissiolle julkisen kuulemismenettelyn aikana toimitettuja asiakirjoja, ja kyseisen tuomion 101 kohta, jossa unionin yleinen tuomioistuin totesi, ettei komissio ollut selittänyt syitä, joiden vuoksi Ruotsin

kuningaskunnan mainitsemia vaihtoehtoja ei voitu käyttää, eivät koske näyttökynnystä, jota komission olisi vaadittava. Erityisesti mainitussa 101 kohdassa ilmaistaan pikemminkin riidanalaisen päätöksen perustelujen puuttuminen siltä osin kuin on kyse siitä, ettei lyijykromaateille ole vaihtoehtoja.

- 37 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana ilman, että on tarpeen tutkia, voidaanko se ottaa tutkittavaksi.

Kolmas valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

- 38 Komissio väittää kolmannen valitusperusteensa, jota on tarkasteltava ennen toista valitusperustetta, ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on koko päättelynsä ajan ja erityisesti valituksenalaisen tuomion 86, 97 ja 98 kohdassa jättänyt huomiotta sen, että riidanalainen päätös merkitsi osittaista lupaa tiettyihin lyijykromaattien käyttöihin, joiden osalta todettiin, ettei käytettävissä ole toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja, eikä lupaa kaikkiin hakemuksessa mainittuihin käyttöihin. Riidanalaisessa päätöksessä myönnetään lupa ainoastaan käyttöihin, joiden osalta ei ole vaihtoehtoa.
- 39 Komissio väittää kolmannen valitusperusteen toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalaisessa päätöksessä esitetyistä seikoista ilmeni, ettei vaihtoehtojen puuttumista ollut todettu asianmukaisesti. Komissio katsoo, että luvan ulottuvuutta olisi voitava rajata objektiivisin perustein ja määritellä sallittu käyttö viittaamalla tavoiteltuihin toimintoihin, kuten riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa on tehty. Se väittää, ettei se ole siirtänyt toimivaltaisille viranomaisille vaihtoehtojen arviointia koskevaa harkintavaltaa ja ettei mitään kyseisen päätöksen kohtaa voida ymmärtää tällä tavoin. Luvan soveltamisalan rajaamisen ja vaihtoehtojen arvioinnin toteuttamatta jättämisen sekoittaminen toisiinsa tai sen hyväksymättä jättäminen, että jäsenvaltiot voivat suorittaa vaatimustenmukaisuutta koskevia valvontatehtäviä ja tehdä tarkastuksia tietyn aineen lupajärjestelmän yhteydessä, merkitsisi REACH-asetuksessa säädetyn toimivallanjaon huomiotta jättämistä ja voisi vaikuttaa haitallisesti ihmisten terveyteen ja ympäristöön.
- 40 Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta ja Suomen tasavalta sekä parlamentti vaativat, että kolmas valitusperuste hylätään aineellisesti, ja Tanskan kuningaskunta väittää lisäksi, että se on jätettävä tutkimatta.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 41 Kolmannessa valitusperusteessaan komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee riidanalaista päätöstä virheellisesti, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 86, 97 ja 98 kohdassa yhtäältä, että päätöksessä sallittiin kaikki hakemuksessa mainitut käytöt, vaikka siinä myönnettiin vain osittainen lupa, ja toisaalta, ettei komissio ollut saattanut loppuun arviointiaan vaihtoehtojen puuttumisesta REACH-asetuksen 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- 42 Ensinnäkin on huomautettava, että toisin kuin komissio väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei missään mainituista kohdista katsonut, että riidanalaisessa päätöksessä sallittiin kaikki hakemuksessa mainitut käytöt. Kun unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee tämän päätöksen 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa se päin vastoin totesi, että ”sen toteaminen, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevia lyijykromaatteja voidaan käyttää vain niissä tapauksissa, joissa kromaatteja sisältävän seoksen suoritusarvot ovat todellakin välttämättömiä, tarkoittaa, että aina jatkokäyttäjän löytäessä vaihtoehdon käsiteltävässä asiassa kyseessä oleville lyijykromaateille sen olisi lakattava käyttämästä niitä”. Kolmannen valitusperusteen tueksi esitetty ensimmäinen osa ei näin ollen perustu tosiseikkoihin.

- 43 Toiseksi on totta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei komissio ollut riittävästi tutkinut vaihtoehtoja. Tämän päätelmän tehdäkseen unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa, että REACH-asetuksen 60 artiklan 4 kohdassa ei anneta komissiolle mahdollisuutta tehdä lupapäätöstä pelkkien oletuksien perusteella, mitä komissio ei ole kiistänyt tämän muutoksenhakumenettelyn yhteydessä. Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin esitti erityisesti komission mainitsemassa 97 ja 98 kohdassa seikat, joiden perusteella se päätteli, ettei komissio ollut onnistunut poistamaan epävarmuutta, joka sillä oli vaihtoehtojen osalta.
- 44 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valituksenalaisen tuomion 97 kohdassa tällä tavoin sitä, että komissio riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa rajoitti muodollisesti kyseisten lyijykromaattien käytön sallimisen vain niihin tilanteisiin, joissa käyttö on välttämätöntä. Vaikka komissio arvostelee tätä tulkintaa ja väittää myöntäneensä vain rajoitetun luvan tietyille käytöille, on kuitenkin todettava, että tämän päätöksen 1 artiklan 1 ja 2 kohtaan sisältyvä rajoitus ei todellisuudessa ole tällainen rajoitus, koska siinä vain muistutetaan yhdestä REACH-asetuksen 60 artiklan 4 kohdassa säädetyn erityistä huolta aiheuttavan aineen luvan yleisestä edellytyksestä, eikä tämän rajoituksen ulottuvuutta ole näin ollen mahdollista määrittellä.
- 45 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa, että riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 3 kohdan d alakohta ilmensi samaa komission epävarmuutta, koska siinä velvoitettiin luvanhaltijan jatkokäyttäjät toimittamaan ECHAlle 30.6.2017 mennessä tietoja vaihtoehtojen soveltuvuudesta ja saatavuudesta ja näin perustelemaan yksityiskohtaisesti kyseessä olevien aineiden käytön tarve. Tämä velvoite merkitsee nimittäin sitä, että jatkokäyttäjää pyydetään antamaan lisätietoja, joiden perusteella on tarkoitus arvioida edellytystä, joka koskee vaihtoehtojen puuttumista tarkasteltavina oleville käytöille, sen jälkeen, kun komissio on myöntänyt luvan näille käytöille. REACH-asetuksen 60 artiklan 4 kohdassa ei kuitenkaan anneta komissiolle mahdollisuutta antaa lupaa erityistä huolta aiheuttavan aineen käytölle, jos tämä aine voidaan korvata toisella soveltuvalla aineella. Näin ollen komissio ei voi myöntää tällaista lupaa ennen kuin se on asianmukaisesti todennut, ettei vaihtoehtoja ole.
- 46 Edellä esitetyillä perusteilla unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti, että komissio oli laiminlyönyt velvollisuutensa tutkia, ettei lyijykromaattien tarkasteltavina oleville eri käytöille ollut vaihtoehtoja. Kolmannen valitusperusteen tueksi esitetty toinen osa on näin ollen hylättävä.
- 47 Näin ollen kolmas valitusperuste on hylättävä perusteettomana ilman, että on tarpeen tutkia sen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

Toinen valitusperuste

– Asianosaisten lausumat

- 48 Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti valituksenalaisen tuomion 86, 90 ja 96 kohdassa erehtynyt valvonnan, jota kyseisen tuomioistuimen on harjoitettava vaihtoehtojen teknisen ja taloudellisen toteutettavuuden arvioinnin osalta, laajuudesta. Komission mukaan unionin yleinen tuomioistuin on punninnut sosiaalisia, taloudellisia ja teknisiä näkökohtia komission sijasta ottamatta huomioon komissiolla olevaa harkintavaltaa.
- 49 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi komission mukaan valituksenalaisen tuomion 86 ja 90 kohdassa, että komissio oli edelleen epävarma vaihtoehtojen puuttumisesta ja että komissio oli näin ollen laiminlyönyt huolellisuusveloitteensa. Tällainen epävarmuus ei komission mukaan käy ilmi riidanalaisesta päätöksestä, jossa päinvastoin todetaan selvästi, että komissio on harkinnanvaraisesti päättänyt soveltaa kynnystä, jonka mukaan korvaavien aineiden tekninen suorituskyky ei saa olla heikompi, minkä jälkeen se katsoi, ettei yksikään vaihtoehto saavuttanut tätä kynnystä. Unionin yleinen tuomioistuin on uskonut voivansa havaita epävarmuutta ja on näin ollen katsonut komission

toimineen huolimattomasti, koska se ei ole tehnyt eroa näiden kahden vaiheen välillä. On kuitenkin mahdotonta arvioida vaihtoehdon teknistä toteutettavuutta, ellei ensin harkinnanvaraisesti päätetä siitä, missä määrin suorituskyvyn menetystä voidaan pitää hyväksyttävänä.

- 50 Tästä syystä vaihtoehtojen arviointi kuuluu komission mukaan ilmeisen virheen valvontaan, kuten unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi perustellusti todennut 4.4.2019 antamansa tuomion ClientEarth (T-108/17, EU:T:2019:215) 246 ja 248 kohdassa. Unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan ole valituksenalaisessa tuomiossa millään tavoin todennut, että komissio olisi tehnyt tällaisen ilmeisen virheen vahvistaessaan sen, missä määrin teknisen suorituskyvyn menetys on hyväksyttävää, tai arvioidessaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja tämän kynnyksen perusteella.
- 51 Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta ja parlamentti vaativat, että toinen valitusperuste jätetään tutkimatta. Ne katsovat joka tapauksessa Suomen tasavallan tavoin, että tämä valitusperuste on perusteeton.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

- 52 Toisessa valitusperusteessaan komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on erityisesti 86, 90 ja 96 kohdassa erehtynyt komissiolla REACH-asetuksen 60 artiklan 4 kohdan nojalla teknisen suorituskyvyn menettämisen kynnyksen vahvistamisessa olevasta harkintavallasta ja näin ollen sen tuomioistuinvalvonnan intensiteetistä, jota unionin yleisen tuomioistuimen on harjoitettava komission tämän säännöksen nojalla tekemien päätösten osalta.
- 53 Ensinnäkin on todettava, että valituksenalaisen tuomion 86 kohta ei sisällä mitään yleisluonteista väitettä harkintavallasta, joka komissiolla on teknisen suorituskyvyn menettämisen kynnyksen vahvistamisessa. Unionin yleinen tuomioistuin sen sijaan arvosteli komission arviointia vaihtoehtojen puuttumista koskevasta edellytyksestä. Komissio on sen mukaan myöntänyt luvan ennenaikaisesti ennen kuin se on saattanut tämän edellytyksen tutkimisen asianmukaisesti päätökseen. Kyseiseen 86 kohtaan sisältyy näin ollen ainoastaan tosiseikkojen arviointi, jota unionin tuomioistuimen ei lähtökohtaisesti ole valvottava valituksen yhteydessä.
- 54 Tällainen väite ei ilmene myöskään valituksenalaisen tuomion 90 ja 96 kohdasta. Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin tyytyi valituksenalaisen tuomion 90 kohdassa toteamaan, että julkisen kuulemismenettelyn yhden osapuolen mukaan voitiin päätellä, että unionin markkinoilla oli tietyn edellytyksin vaihtoehtoja kaikille lupahakemuksessa mainituille käytöille. Unionin yleinen tuomioistuin totesi samoin kyseisen tuomion 96 kohdassa ainoastaan, että riidanalaisen päätöksen 8, 9 ja 12 perustelukappaleesta ilmeni, että kyseisen päätöksen tekohetkellä komissio oli edelleen epävarma siitä, ettei kaikille hakemuksessa mainituille käytöille ollut teknisesti toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoja. Näin ollen näihin kumpaankaan valituksenalaisen tuomion kohtaan ei sisälly väitettyä oikeudellista virhettä.
- 55 Jos oletetaan, että komission tarkoituksena on ollut vedota siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee selvästi, ettei tällainen väite ole perusteltu. Kyseinen väite on nimittäin ristiriidassa asiakirja-aineiston ja erityisesti itse riidanalaisen päätöksen kanssa. Kuten edellä 44 ja 45 kohdassa on todettu, on selvää, että tästä päätöksestä ilmenee, että komissio oli jatkuvasti epävarma vaihtoehtojen puuttumisesta.
- 56 Lopuksi jos riidanalaisen päätöksen voitaisiin katsoa perustuvan siihen, että komissio sovelsi teknisen suorituskyvyn menettämisen osalta nollakynnystä, tämä tekisi päätöksestä lainvastaisen, koska se perustuu REACH-asetuksen 60 artiklan sellaiseen tulkintaan, joka on täysin ristiriidassa sen tavoitteen kanssa. Kuten muun muassa kyseisen asetuksen johdanto-osan 4, 12, 70 ja 73 perustelukappaleesta ja 55 artiklasta ilmenee, kyseisen asetuksen tavoitteena on edistää erityistä huolta aiheuttavien aineiden

korvaamista muilla soveltuvilla aineilla. Sillä, että lähtökohtaisesti päätetään, että korvaamisen on tapahduttava ilman minkäänlaista suorituskyvyn vähentymistä, ei ainoastaan lisätä sellaista edellytystä, josta ei säädetä kyseisessä asetuksessa, vaan se on omiaan estämään tämä korvaaminen ja näin ollen poistamaan samalta asetukselta suurelta osin sen tehokas vaikutus.

- 57 Toiseksi on muistutettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei komissio ollut asianmukaisesti tutkinut vaihtoehtojen puuttumista ja että tämän vuoksi lupaa ei voitu pätevästi myöntää. Unionin yleistä tuomioistuinta ei kuitenkaan voida moittia siitä, että se olisi komission sijaan arvioinut vaihtoehtoja, koska se on päinvastoin nojautunut komission arviointiin näistä vaihtoehdoista, sellaisena kuin arviointi ilmenee riidanalaisesta päätöksestä, ja itse tästä päätöksestä ilmenevään jatkuvaan epävarmuuteen vaihtoehtojen puuttumisesta.
- 58 Toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia sen tutkittavaksi ottamista.
- 59 Edellä esitetystä seuraa, että valituksessa esitetyt vaatimukset valituksenalaisen tuomion kumoamisesta on hylättävä.

Toissijaisesti esitetyt vaatimukset, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen vaikutusten tilapäistä voimassa pitämistä

– Asianosaisten lausumat

- 60 Komissio myöntää puolustaneensa unionin yleisessä tuomioistuimessa virheellistä kantaa riidanalaisen päätöksen kumoamisen oikeusvaikutusten osalta väittäessään, että päätöksen kumoamisesta seuraisi kyseisten aineiden markkinoille saattamisen kieltäminen. Unionin yleinen tuomioistuin ja muut asianosaiset ovat omaksuneet tämän päättelyn.
- 61 REACH-asetuksen 56 artiklan 1 kohdassa säädetään kuitenkin siirtymävaiheen järjestelystä, jossa hakija voi saattaa markkinoille aineen, jolle hän on hakenut lupaa, kunnes komissio tekee päätöksen hänen lupahakemuksestaan. Näin ollen kyseisen päätöksen kumoaminen johtaisi ennen päätöksen tekemistä vallinneen oikeudellisen tilanteen eli siirtymävaiheen järjestelyn, jossa aineen markkinoille saattaminen on sallittua, palauttamiseen. Kyseisen päätöksen välittömällä kumoamisella olisi siis vaikutuksia, jotka ovat ristiriidassa sen tavoitteen, jonka vuoksi unionin yleinen tuomioistuin kieltäytyi pitämästä kumotun päätöksen vaikutuksia väliaikaisesti voimassa, eli ihmisten terveyden suojelun kanssa.
- 62 Komissio vaatii myös, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 kohdan ja määrää, että riidanalaisen päätöksen vaikutukset pidetään voimassa oikeusvarmuuden vuoksi ja ihmisten terveyden suojelemiseksi.
- 63 ECHA ilmoittaa tukevansa näitä komission vaatimuksia.
- 64 Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta ja Suomen tasavalta vaativat, että unionin tuomioistuin hylkää nämä vaatimukset.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 65 Ainoa valituksessa esitettyjen toissijaisten vaatimusten tueksi esitetty valitusperuste koskee oikeudellista virhettä, jonka unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa julistamansa kumoamisen vaikutusten osalta.

- 66 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi tässä kohdassa, että lupapäätöksen kumoaminen välittömin vaikutuksin estäisi hakijaa, DCC Maastrichtia, jatkamasta kyseisten pigmenttien kaupan pitämistä, ja että vaikka tällainen kumoaminen voi aiheuttaa vakavia kielteisiä seurauksia tälle yhtiölle, se on perusteltua ihmisten terveyden suojelemiseksi näiden vaarallisten aineiden vaikutuksilta.
- 67 Nyt käsiteltävän tapauksen olosuhteissa riidanalaisen päätöksen pelkkä kumoaminen johti sen sijaan siihen, että DCC Maastrichtin sallittiin jatkaa kyseisten pigmenttien kaupan pitämistä, kunnes komissio on tehnyt uuden päätöksen, kuten unionin tuomioistuimen varapresidentti totesi 21.11.2019 antamassaan välimääräyksessä komissio v. Ruotsi (C-389/19 P-R, ei julkaistu, EU:C:2019:1007, 60 kohta). Kyseiset luvat oli nimittäin annettu aikaisemmassa asetuksessa eli asetuksessa N:o 125/2012 21.5.2015 saakka.
- 68 REACH-asetuksen 56 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan yhdessä luettujen säännösten mukaan jo sallittujen käyttöjen jatkaminen niitä koskevan luvan voimassaoloajan päättymisen jälkeen on sallittua, kunnes uusi lupahakemus on ratkaistu, jos hakemus on tehty vähintään 18 kuukautta ennen luvan voimassaolon päättymistä. Tätä siirtymävaiheen järjestelyä sovellettiin DCC Maastrichtiin, joka oli hakenut uutta lupaa säädetyssä määräajassa, riidanalaisen päätöksen tekemiseen asti, ja sitä sovellettiin siihen näin ollen jälleen sen johdosta, että riidanalainen päätös oli kumottu välittömin vaikutuksin.
- 69 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa oikeudellisen virheen jättäessään huomiotta REACH-asetuksen 56 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt siirtymävaiheen järjestelyt. Koska komission toissijaisesti esittämät vaatimukset ovat perusteltuja, valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 kohta on kumottava.

Pääasian kohteena oleva riita

- 70 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.
- 71 Nyt käsiteltävän asian tilanne on tällainen. Näin ollen on tutkittava komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämä, kumotun päätöksen vaikutusten voimassa pitämistä koskeva vaatimus, joka on uusittu unionin tuomioistuimessa.
- 72 SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi tarpeelliseksi katsomissaan tapauksissa todeta, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä. Unionin tuomioistuimen on sille tässä artiklassa annettua toimivaltaa käyttäessään otettava huomioon oikeusvarmuuden periaatteen noudattaminen ja muita julkisia tai yksityisiä intressejä (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2012, parlamentti v. neuvosto, C-490/10, EU:C:2012:525, 91 kohta; tuomio 22.10.2013, komissio v. neuvosto, C-137/12, EU:C:2013:675, 81 kohta; tuomio 24.6.2014, parlamentti v. neuvosto, C-658/11, EU:C:2014:2025, 90 ja 91 kohta ja tuomio 7.9.2016, Saksa v. parlamentti ja neuvosto, C-113/14, EU:C:2016:635, 83 kohta).
- 73 Kuten edellä 67 kohdassa on esitetty, riidanalaisen päätöksen kumoaminen pidentää kyseessä olevien pigmenttien luvan voimassaoloaikaa pidemmälle kuin 21.5.2015. Riidanalaisella päätöksellä rajoitettiin tietyiltä osin näiden erityistä huolta aiheuttavien aineiden käyttöä. Näin ollen sen 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa rajoitetaan määrä, jonka luvanhaltija voi saattaa markkinoille sallittuihin käyttöihin, lyijysulfokromaattikeltaisen osalta 2 100 tonniin vuodessa ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen osalta 900 tonniin vuodessa. Samoin kyseisen päätöksen 2 artiklan 2 kohdan nojalla REACH-asetuksen 60 artiklan 9 kohdan e alakohdassa tarkoitettu uudelleentarkasteluaika lyijykromaatin kahden pigmentin kahden erityiskäytön osalta – eli maalien ammattimainen käyttö metallipinnoilla tai

pigmenttejä sisältävien kiinteiden tai nestemäisten esiseosten ja esisekoitteiden ammattimainen käyttö kuumasulatusmenetelmällä tehtävissä tiemerkinnoissa – olisi päättynyt 21.5.2019, jos riidanalaista päätöstä ei olisi kumottu tai jos sen vaikutukset olisi pidetty voimassa. Luvan haltija ei nimittäin ollut esittänyt säädetyssä määräajassa uudelleentarkastelua koskevia pyyntöjä näiden erityiskäyttöjen osalta.

- 74 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisen päätöksen vaikutusten voimassa pitämistä koskevan vaatimuksen hylkääminen suurentaisi vakavan ja korjaamattoman vahingon riskiä ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Näin ollen tämän päätöksen vaikutukset on määrättävä pidettäväksi voimassa, kunnes komissio on antanut uuden ratkaisun DCC Maastrichtin esittämästä lupahakemuksesta.

Oikeudenkäyntikulut

- 75 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Vaikka komissio on pääosin hävinnyt asian tässä oikeusasteessa, Ruotsin kuningaskunta tai sen vaatimuksia tukevat väliintulijat eivät ole vaatineet komission eivätkä myöskään ECHAN, joka tukee viimeksi mainittua, velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikuluja. Näin ollen on päätettävä, että kukin asianosainen ja väliintulija vastaavat valituksen käsittelyyn liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Unionin yleisen tuomioistuimen 7.3.2019 antaman tuomion Ruotsi vastaan komissio (T-837/16, EU:T:2019:144) tuomiolauselman 2 kohta kumotaan.**
- 2) **Valitus hylätään muilta osin.**
- 3) **Luvan myöntämisestä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 nojalla lyijysulfokromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunaisen tietyille käytöille 7.9.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen C(2016) 5644 final vaikutukset pidetään voimassa, kunnes Euroopan komissio lausuu uudelleen DCC Maastricht BV:n tekemästä lupahakemuksesta.**
- 4) **Euroopan komissio, Ruotsin kuningaskunta, Tanskan kuningaskunta, Suomen tasavalta, Euroopan parlamentti ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) vastaavat valituksen käsittelyyn liittyvistä omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset